

LLETRA DE LA PLATAFORMA INICIATIVA ANIMALISTA (PIA).

“Un moviment d’alliberament exigeix que ampliem els nostres horitzons ètics. Actituds que abans es consideraven naturals i inevitables passen a voretes com el resultat d’un prejudici injustificable. Si volem evitar formar part dels i les opressores cal que ens replantegem totes les nostres actituds cap als altres grups.

Les actituds cap als membres d’altres espècies son una forma de prejudici tan rebutjable com els basats en la rasa o el sexe d’una persona”.

(Peter Singer. “Liberación Animal”).

Les persones que conformem la PIA, procedint no sols del mon animalista sinó d’altres àmbits com el mon sindical, l’independentisme, la lluita contra la violència de gènere, el mon dels estudiants...

Son una organització de defensa dels drets de tots els animals i de lluita contra l’especisme. Entenem per especisme la discriminació en base a l’espècie que intenta explicar la inferioritat d’estatus d’un grup (els animals no humans) al servei d’altre grup d’estatus superior (els animals humans).

La mateixa compassió, el mateix sentiment de justícia, la mateixa oposició a la crueltat i l’explotació que ens van fer rebutjar l’esclavitud i tantes altres formes d’opressió i abús, han de fer-nos reaccionar contra la tortura sistemàtica i prolongada de milions de criatures amb capacitat de sentir i patir, privades de llibertat i amuntegades en gàbies de laboratori, en granges industrials en cirques i zoològics.

El dolor té la mateixa gravetat si es tracta d’una vida humana com d’una vida animal. No s’ha pogut demostrar que existisca una relació sistemàtica entre la inferioritat/diferència de capacitats (d’un nadó o un animal) i la disminució del patiment.

Malgrat que els humans diferim en les nostres capacitats i la nostra intel·ligència, no existeix diferència entre les races ni entre els sexes. El sexe d’una persona no ens diu res respecte a les seues capacitats i per això no està justificada la discriminació per sexe. L’especisme és un prejudici o actitud parcial favorable als interessos dels membres de la nostra espècie i en contra de les altres. Si la possessió d’una intel·ligència superior/diferent no autoritza a un ésser humà a que utilitze a altre per als seus propis fins, com pot autoritzar als humans a que utilitzen i abusen dels no humans?.

Es la capacitat de patir la característica bàsica que li atorga a un ésser el dret a una consideració igual. Els animals posseeixen sistemes nerviosos molt semblants als nostres i responen fisiològicament igual que nosaltres davant el dolor: sacsejades, contorsions facials, gemecs, crits, dilatació de les pupil·les, augment de la pressió de la sang, augment de les pulsacions, por... No hi ha raons ni científiques ni filosòfiques per

a negar que els animals no humans poden sentir dolor, al contrari, de vegades un animal pot patir més que un humà per tenir un poder de comprensió de les coses més limitat. El principi d'igualtat exigeix que el patiment d'un animal és tan important com el de qualsevol altre ésser.

Tradicionalment es pensa que les persones que pertanyem a organitzacions de defensa dels drets dels animals son persones molt “*sensibileres*”, que patiren una *sobredosi de Bambi* en la seua infantesa i que lluiten pel drets dels animals perquè els consideren bonics i els dona llàstima o per que també son “criatures de deu”.

La fonamentació de la PIA va més enllà i considera que **la lluita pels drets dels animals és també la lluita contra el sistema capitalista que ens explota a homes, dones i animals**. És veritat que el capitalisme no ha inventat totes les formes de dominació, explotació i expropiació que avui coneguem, però las ha fet seves extrapolando-les al màxim. L'explotació salvatge que es produeix avui sobre tots els animals a les granges industrials, als laboratoris, als cirques, zoològics, oceanogràfics i bioparcs, a les granges de producció de pell, a les festes i “tradicions”... és una vessant més de l'explotació del sistema capitalista.

I per explicar un poc més aquest punt direm que si be l'esser humà des de sempre ha utilitzat els animals per alimentar-se, vestir-se, com a eina de treball etc. Però el que fa el sistema capitalista avui és elevar aquesta utilització a la màxima expressió, convertint-la en una explotació salvatge i innecessària.

CONSIDEREM.

Els animals son essers vius com nosaltres, no son objectes ni mercaderies i per tant tenen capacitat de sentir i patir. Com a essers vius que son tenen dret a la seua vida, a la llibertat, a viure en el seu medi i a un tracte digne sense maltractament ni patiments.

PATIMENT I MORT PER BENEFICIS ECONÒMICS.

El sistema capitalista explota els animals de moltes maneres i totes es produeixen únicament per a obtenir els màxims beneficis econòmics amb els menors costos possibles:

- Les granges tradicionals estan en extinció i les granges industrials actuals tenen als animals tancats tota la seua vida perquè així estalvien en ma d'obra i a més els animals engreixen abans al no poder moure's. No es veritat que l'objectiu de les granges industrials siga alimentar les persones.
- Els cirques, zoològics, bioparcs, oceanogràfics... que priven els animals del seu medi natural, els mantenen privats de llibertat i els fan realitzar exercicis i “gracietes” a la força estan en mans d'empreses i multinacionals de l'entreteniment que busquen obtenir els màxims beneficis amb els nostres diners i temps d'oci.

- Les festes i “tradicions” basades en el patiment dels animals es mantenen simplement perquè darrere hi ha molts interessos econòmics i no perquè la població ho desitja per damunt d’altres alternatives més educatives i culturals. Sabem també que moltes expressions d’allò que diguem cultura popular, estan farcides de valors culturals burgesos, doncs en tota societat la cultura dominant es la cultura de la classe social dominant.
- L’exploració dels animals als laboratoris per banda de les multinacionals farmacèutiques no es realitza per acabar amb les malalties humanes com ens diuen, sinó que en la majoria de casos el que testen són productes de cosmètica i de neteja i també de guerra química. Darrere dels laboratoris estan les empreses que crien els animals expressament per a fer proves i per a la universitat, i que mouen molt diners.
- La indústria de la pell mata milers d’animals únicament per a elaborar roba i complements que podrien ser d’altres materials sense fer patir a ningú, però no obtindrien tants beneficis econòmics.

EXPLOTACIÓ INVISIBLE.

Hi ha molt poca informació al voltant de la cria d’animals per a ser utilitzats pels humans. Sols les persones interessades pel tema tenen informació que ells mateixa han buscat i s’encarreguen de difondre. Al igual que el maltractament cap a les dones ha estat una violència invisible durant molt de temps, també el maltractament i l’exploració animal és avui una violència invisible, al sistema no l’interessa que isca a la llum, doncs li trencariem la paradeta.

EXPLOTACIÓ INNECESSÀRIA.

Si bé és possible que fa molts anys necessitem els animals per a menjar, per al treball, per a vestir-nos, etc. avui en dia hi ha moltes alternatives per a cobrir aquestes necessitats sense fer patir a cap ésser viu: les màquines han substituït els animals a la feina, podem vestir-nos i utilitzar complements que no estan fets amb pell d’animal, podem gaudir d’espectacles que no utilitzen animals com a diversió, no ens cal menjar carn ni beure dos gots de llet al dia (la proteïna de la carn és pot substituir per proteïna vegetal, més sana i sense hormones, antibiòtics, medicaments...). Res ens obliga a treure els animals del seu medi, privar-los de llibertat i fer-los patir explotant la seua vida i la seua mort, hi ha alternatives més ètiques i justes però aquestes alternatives no donen guanys econòmics a les multinacionals càrniques, lleteres, farmacèutiques i recreatives.

PARICIPEM D’AQUESTA EXPLOTACIÓ?.

Doncs sí, tots i totes participem involuntàriament d’aquesta exploració fins i tot la gent que estem en contra. Mengem carn perquè el sistema ens diu que és bona per a l’organisme i molts metges la recomanen; bevem llet i mengem iogurt perquè ens diuen

que cal dos gots al dia per a obtenir calci (quan un grapatet petit de sèsam o un bròcoli tenen més calci).

La majoria de persones comprem borses i cinturons de pell sense parar-nos a pensar que hi ha altres materials i de la mateixa manera comprem cosmètics de marques que han testat els seus productes en animals, perquè no tenim la informació necessària per a escollir les que no testen ni es lucren amb el patiment.

A més els nostres impostos es destinen a subvencionar la ramaderia industrial i els “espectacles” de bous entre altres. A nivell municipal els nostres ajuntaments financen la incultura dels bous embolats, bous a la mar, bous ensogats, vaquetes...

I tantes altres coses que no sabem...

EL MOVIMENT ANTIESPECISTA.

A tot arreu hi ha gent individual i organitzacions que lluiten pels drets dels animals cadascú des de la seua capacitat i les seues inquietuds: protectores d'animals, anititaurins, vegetarianes, contra l'experimentació animal, veganes...

El moviment antiespecista és nombrós i variat però actualment manca d'una estratègia política clara. Si tenim clar que la lluita antiespecista és una causa ètica, de justícia social, de lluita contra l'explotació del sistema capitalista... doncs la lluita antiespecista és una lluita política i no una lluita de hipis com volen fer-nos creure.

Per això caldrà una estratègia que ens marque uns mínims que volem aconseguir independentment de que cadascú en la seua organització mantinga la seua identitat i la seua lluita particular.

Hem de fer que la lluita pels drets dels animals no siga sols una lluita dels animalistes sinó també una lluita de tots i totes: organitzacions juvenils, partits polítics, moviments per la igualtat de gènere, organitzacions culturals, sindicats...

Avui pocs partits polítics fan seus els principis del dret a la vida dels animals i es poden donar paradoxes com que lluitadores feministes van a vore corregudes de bous o organitzacions culturals i juvenils participen en els bous al carrer.

A València ens trobem que la pròpia Diputació finança i publicita les corregudes de bous amb el lema “*los toros son una manifestación de nuestra cultura*” (març 2008).

Per obtenir resultats cal que deixe d'existir la parcel·lació entre associacions que existeix avui i cal que el moviment antiespecista es lligue amb la resta de lluites: sindical, nacional, de gènere, juvenil... i tinga en compte la nostra realitat cultural i nacional. Fins ara hem observat que sembla que sols es pot defensar els animals en espanyol o en anglès i per això quan acudim a manifestar-nos a algun poble del nostre entorn ens diuen forasters i ens exigigen que “ens anem al nostre poble”.

Hi ha un gran desconeixement de la lluita antiespecista per banda de la població en general, considerem que cal informar i educar també en la llengua del poble, per a que les persones puguen optar per col·laborar o no.

FONAMENTACIÓ.

Volem ser una porta oberta, un espai de debat al que puguem participar animalistes d'altres grups, fins i tot, associacions com a tals, sense que això signifiqui cap problema. També és una porta oberta a persones que han fet seua la lluita per un món més just, i que volen fer extensible aquesta lluita als altres animals.

Pensem que ha arribat el moment de superar posicionaments immobilistes, personalismes i lideratges que bloquegen la formació d'un moviment que es presente a la societat organitzat i potent, amb capacitat de fer visibles els nostres plantejaments i reivindicacions

La PIA partim de la base que cal unificar les lluites perquè sense força no hi ha canvi. La lluita contra l'especisme s'enfronta a grans dificultats per les següents raons:

- Es tracta d'una lluita on els explotats i oprimits no poden organitzar-se i revelar-se.
- Es una lluita contra l'explotació i contra uns hàbits humans molt arrelats (la majoria de la gent no s'hi veu sense menjar carn).
- El sistema té la capacitat d'invisibilitzar l'explotació animal a l'igual que l'explotació dels i les treballadores i l'explotació dels pobles. Per tant donem com inexistent allò que no veiem directament.
- Les multinacionals i el sistema per tal de criminalitzar el nostre moviment ens anomenen "violents", malgrat que son ells qui promouen i utilitzen la violència.
- Ens enfrontem al desconeixement per part de la població en general per una banda i als interessos econòmics dels poderosos per altra.

Amb la formació i la informació podrem arribar a la gent i augmentar el grau de sensibilitat; cal que els i les mestres incorporen aquestes idees de respecte cap a la natura en el seu procés educatiu, poden fer una tasca molt important.

AMBIT GEOGRÀFIC.

L'àmbit geogràfic natural de la Plataforma Iniciativa Animalista son els Països Catalans i la nostra llengua natural de comunicació serà el català, sense marginar cap altra llengua ni rebutjar la col·laboració i la participació en lluites d'altres zones geogràfiques del mon.

OBJECTIUS DE TREBALL

Entre els objectius que ens plantegem podem destacar:

- Informar a la població de tots els tipus d'explotació i maltractament als que sotmetem als animals i com aquest tracte cap a ells perjudica la nostra salut i deteriora el nostre planeta. Sabem el que mengem? Sabem de que estan fetes les cremes que ens untem a la cara? Què està passant amb les vaques boges? Sabem com contaminen les granges industrials? D'on ve el gosset que hem comprat? Que passa als laboratoris? Com s'entrenen els elefants del circ?...

- Denunciar tots els actes de crueltat que es realitzen contra els animals no humans en tots els fronts: festes i tradicions cruels, experimentació, granges industrials, zoos i circs, comerç i tràfic d'animals, abandonament d'animals domèstics...
- Implicar a l'administració pública, ajuntaments, sindicats, partits polítics etc, per a que posen en marxa els mecanismes necessaris per acabar amb aquestes pràctiques indignes d'una societat que s'anomena avançada.
- Treballar en diferents fronts:
 - o Finançament públic per a les protectores d'animals
 - o Declaració dels nostres pobles i ciutats com a antitaurins
 - o Promoció del consum de productes no testats en animals
 - o Prohibició de les festes i tradicions cruels amb els animals
 - o Promoció dels circs que treballen sense animals
 - o Educació alimentària
- Fer que la lluita animalista siga un tema transversal que abarque tots els àmbits: educatiu, sanitari, cultural, polític, de lluita nacional, promoció de la dona, associacionisme juvenil...
- Traducció a la nostra llengua de publicacions cabdals del món animalista per a la formació dels membres de la plataforma.
- I tots aquells que es consideren necessaris

Encarna Canet.